

Svar på interpellation (2015:61) av Bo Sundin (M) om stadens gymverksamheter

Bo Sundin ställer följande frågor till mig:

1. Tycker den rödgrönrosa majoriteten att det finns ett egenvärde i att driva kommunala gym?
2. Hur ser ansvarigt borgarråd på det faktum att kommunen konkurrerar på fungerande marknad?
3. Anser ansvarigt borgarråd att det finns ett egenvärde i att stockholmarna idrottar inom ramen för offentlig finansierad idrott och motion eller är det prioriterat att människor motionerar överhuvudtaget?

Stockholm stad har idag i anslutning till sina simhallar 11 gym, samt ytterligare ett gym som drivs av Actic i Högdalens simhall. Den kommunalt drivna gymverksamheten kompletterar väl det stora utbud av gym som annars finns i Stockholm. Stadens gym är ett verktyg som kan verka i enlighet med de mål som vi enats kring i det idrottspolitiska programmet. Med dessa kan vi driva en verksamhet som både erbjuder en kommunal service till det breda befolkningslaget, samtidigt som vi även kan genomföra satsningar riktade mot de som står långt från idrott och rörelse idag. På detta vis erhåller staden ett egenvärde av att bedriva egen gymverksamhet.

Bo Sundin framför att det är problematiskt att kommunen bedriver gymverksamhet på en befintlig marknad. Om man haft stöd för detta påstående är det besynnerligt att man under sina 8 år vid makten inte själva valde att privatisera stadens gymverksamhet. Att en kommun bedriver verksamhet i anslutning till den kommunala servicen som kan anses befogad i enlighet med det offentliga uppdraget, är varken lagvidrigt eller kontroversiellt. Genom våra gym erbjuder vi också aktiviteter som ligger i linje med det kommunala uppdraget, och som på ett bra sätt kompletterar de privata aktörernas verksamhet på marknaden. Stadens gymverksamhet kan heller knappast anses bidra till en osund konkurrens för den välsorterade marknaden av gym i staden.

Interpellanten undrar om min ståndpunkt i frågan om egenvärdet av att stockholmarna idrottar inom ramen för offentlig finansierad

idrott och motion. Detta påvisar en skillnad i våra grundinställningar gällande stadens inblandning i målet att öka Stockholmarnas motionsvanor. Frågan vi bör ställa oss är inte huruvida det finns ett egenvärde i att Stockholmare motionerar i kommunalt drivna gym och simhallar, utan huruvida den kommunala verksamheten bidrar till att fler invånare kommer i rörelse. I detta vågar jag påstå att den kommunalt drivna verksamheten fyller en viktig funktion, och att den kommunala inblandningen i gymverksamheten bidrar särskilt till att få icke aktiva invånare att röra på sig.

Därtill hävdar Bo Sundin att ”den rödgrönrosa majoriteten (fortsätter) att satsa pengar på ytterligare marknadsföring” och ”dessa pengar skulle kunna komma till bättre nytta i t ex underhållet av stadens idrottsanläggningar”. Även om intäkterna från stadens simhallar minskat de senaste åren, till absolut största del p.g.a. stängningar inför reovering av lokalerna, så fortsätter stadens gymverksamhet enligt förvaltningen att vara självfinansierande med marginal. Marknadsföringsbudgeten ligger heller inte högre än vad den gjorde under stora delar av den tiden då idrottsnämnden styrdes av en borgerlig majoritet. Att marknadsföra stadens idrottsverksamhet är ett sätt att uppmärksamma fler stockholmare på möjligheten att idrotta och motionera i vår stad och på så vis bidra till målet om att fler stockholmare ska röra på sig.

Stockholm den 21 januari 2016

Emilia Bjuggren